

Pauper enim non est, cui rerum suppetit usus, } Hor: lib. 1. Ep. 12.
 Si ventri bene, si lateri, pedibusq; tuis, nil
 Divitia poterunt regales addere majus.
 Magistra est frugalitas Sapientum, optimorumq; consiliorum. Sophocl.

76 *Kid. pag. 86. 64* FRUGALITATIS EXEMPLAR.

Lib. 4. x Vivitur parvo bene, cui paternum
 Oda. 16. Splendet in mensa tenui salinum:
 Nec leucis somnos timor, aut Cupido
 Sordidus aufert. hic
 Lib. 1. Epist. 2. Quod satis est, cui contingit, nihil amplius optat.
 Lib. 7. modo sit mihi mensa tripes, &
 Satyr. 3. Concha salis puri, & toga, qua defendere frigus,
 Quamvis crassa, queat.
 Iuuenal. ——— nulla aconita bibuntur
 Sat. 10. Fictilibus: tunc illa time, cum pocula sumes
 Gemmata, & lato Sentinum ardebit in auro,

Laert. Rogatus Socrates, Quisnam Dijs esset simillimus? Is, inquit, qui paucissimis egeret
 lib. 2. c. 5. cum Dy nullius indigeant.

Ammian. Cyrus percontanti hospiti, quid in canam sibi apparari vellet? respondit, Pro-
 lib. 21. ter panem nihil: nam spero me prope riuum cenaturum.

Dichosos los que contentos
 Con pobre vestido, y casa,
 Y comiendo à mano escasa,
 Se duermen contando cuentos,
 Aquien nunca el fucio amor
 Priuo del sueño apacible,
 Ni el temor, aunque terrible,
 Que no saben que es temor.
 No son fugetos à leyes,
 Que el arancel de lo justo
 Cumplen, haziendo su gusto,
 Y no el gusto delos Reyes.

Du leest ghesuckigh die te vreden
 Sijn naghelaten goet gheniet:
 Wt staepkens soet hy niet verschiet
 Door vzeese noch begheerlijckheden.
 Al' tgout dat wt de Indien spruyt
 De rijkdom niet en kan vermeerren
 Van dien die hem ghenoecht' en sluyt
 Derr' wt sijn hert' tonnut begheeren.

Hor: 3. Carm. 16. Bene est, cui Deus obicit
 Parca, quod satis est manui.

Horu. Serm. 1. Nescis quo valeat nummis, quem prebeat esca.
 Panis ematur, olus, Vini Sextarius, adde
 Quis humana sibi doleat natura negatis.

Sen: Thyet. O quantum bonum est!

Obtine nulli, carpere Securam dapes.

At mihi jaentem scelerum non intrant Casam,
 Tutusq; mensa carpitur angusta, Cibus.

Ricco, e felice è quel, che à picciol mensa
 Il ben paterno dolcemente gode,
 Ne gelido timor, ne voglia accensa
 Gli leua il dolce sonno, d' l' cor li rode.
 Pover' è quelli à la cui brama immensa
 Nulla mai basta, e l' altro è ricco, e prode,
 Che del poco contento, in dolce pace,
 Gode piu che del molto, in guerra edace.
 A l' aise vit, qui vit de peu,
 Qui se contente de son creu,
 La Crainte, ny la Conuoitise
 Ne luy troublent le doux repos.
 S' il est noury, & que la Bife
 Ne perce son vestement gros;
 Des Indes le riche riuage
 Ne luy peut donner d' auantage.

Si la frugale main dispose ton mesnage,
 Tu vis fort bien du peu que ton pere a laisè,
 Tu reposes coyment du somme estant pressè,
 Ny la peur ny l' amour ne te tient en seruage.

Si quem volueris diuitem efficere non est quod
 augeas opes; sed minuas cupiditates. Epicur.
 Vid: Plura op. Langue in Polyanth. Sub voc. frugalitas